

starter på en teknisk uddannelse, men som ikke kan gennemføre den, fordi de ikke kan få praktikplads. Det er simpelt hen helt uden for fru Birthe Rønn Hornbechs verdensbillede, at folk skal have en uddannelse, og at samfundet som sådan må have en forpligtelse til at sikre som punkt et, at de unge får en uddannelse og som punkt to, at det er en kvalificeret uddannelse.

Fru Birthe Rønn Hornbech reagerede overhovedet ikke på det faktum, at vi har en lang række unge, som ikke kan gennemføre en uddannelse på en teknisk skole. Hvad vil fru Birthe Rønn Hornbech så gøre den dag, hun har brug for en folkepension, for det er jo de unge, der skal sørge for, at samfundet er rigt nok til at give en folkepension?

Fru Birthe Rønn Hornbech svarede slet ikke på det. Det er ikke specielt udgiftskrævende, og jeg vil nok sige, at både den arbejdsgiver, som får en ung lærling, og den skole, som skal levere den unge lærling, meget vil have sig frabedt, at de skulle være en del af behandlersamfundet. At give en ung en uddannelse, skal det nu være behandling også, så kan jeg simpelt hen overhovedet ikke se ret meget i det offentlige samfund, som ikke efter fru Birthe Rønn Hornbechs opfattelse er behandling.

Nu må jeg have en forklaring.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en imponerende stædighed, fru Birthe Rønn Hornbech lægger for dagen, når hun fastholder, at det er gammeldags at forebygge, og at det personlige ansvar er det altafgørende.

Jamen det er jo klart nok, for fru Birthe Rønn Hornbech repræsenterer en regering, som skærer ned f.eks. på trafikuheldsforebyggelse, på det trafikikkerhedsmæssige område, og derved indirekte er med til at forhøje antallet af ulykker på vejene. Det viser sig jo gang på gang, at den nuværende regering skærer ned på de områder, der er forebyggende, og derfor er det jo rimeligt nok, at vi er nogle, der siger: Forebyggelse er vigtig, langsigtet arbejde er vigtigt.

Og så vil jeg komme med det sidste argument til fru Birthe Rønn Hornbech: Jeg tror, at fru Birthe Rønn Hornbech og jeg er enige om det gamle borgerlige ord, der hedder, at lediggang er roden til alt ondt. Arbejdsløsheden skal holdes nede, ungdomsarbejdsløsheden må ikke stige, og derfor er det et kæmpeproblem for den nuværende regering, at arbejdsløsheden nu igen sti-

ger. Det vil sige, at der er flere og flere unge, der går ledige rundt, og som ikke har noget at fordrive tiden med, andet end at finde sig noget dårligt selskab. Så hjælper det ikke ret meget, at vi står her og appellerer til forældrene var. Det bliver ikke altid udført, som det burde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Er vi virkelig nået så langt med Det Radikale Venstre, at Det Radikale Venstres ordfører i år 2002 mener, at det er sådan, at hvis der er en ung, der ikke har en praktikplads, så har han ikke andet at bestille i dagens Danmark end at falde i dårligt selskab? Så er det et meget svagt samfund, den tidligere regering har opbygget, og så er det nogle meget svage medmennesker, som efter fru Elisabeth Arnolds opfattelse befolker Danmark.

Så får jeg at vide, at jeg er stædig, fordi jeg siger, at det er gammeldags at forebygge. Det er jo også den måde, man kan føre en politisk mudderkastning på, når man nu ikke evner en dialog. Man kan tage udgangspunkt i noget, der ikke er sagt.

Det, jeg har sagt var gammeldags, og hvor fru Elisabeth Arnold var fornærmet over, at jeg ikke havde taget hende med, var, at for mig og for Venstre er det traditionelle socialdemokratiske velfærdssamfund, hvor man bare ansætter flere og flere behandlere til at løse problemerne, gammeldags for et liberalt parti.

Nu har vi altså fået en borgerlig regering, der godt vil have orden i økonomien, der gerne vil have en rimelig balance mellem den offentlige og den private sektor, og som netop vil skabe gang i den private sektor, også for at der kan blive flere praktikpladser, og det er jo ikke bare her, man vil have praktikpladser. Men jeg forstår, at denne regerings økonomiske politik er roden til, at der bare vil blive rockere overalt. Jeg synes ikke, det er en saglig måde at argumentere på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi skriver 2003.

Så er det fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kvitterer for, at fru Birthe Rønn Hornbech erkender, at der er noget, der hedder et uddannelsessystem, og at der også er noget, der hedder tekniske skoler. Jeg kan forstå indirekte i fru Bir-